

N:o 1.

Ank. till Riksd. kansli den 5 mars 1894, kl. 12 midd.

Utlåtande, i anledning af verkställd granskning af fullmäktiges i riksbanken och fullmäktiges i riksgäldskontoret åtgärder för utförande af det dem gemensamt lemnade uppdrag i fråga om uppförande å Helgeandsholmen af riksdags- och riksbankshus.

Till behandling af sammansatt stats- och bankoutskott har öfverlemnats dels från statsutskottet den del af Riksdagens år 1893 församlade revisorers berättelse angående riksgäldskontoret, hvilken afhandlar byggnadsfonden för riksdags- och riksbankshus, dels från så väl stats- som bankoutskottet fullmäktiges i riksbanken och i riksgäldskontoret till nämnda båda utskott afgifna berättelse angående fullgörandet af det fullmäktige gemensamt lemnade uppdrag i fråga om de byggnader för riksdagen m. m. och riksbanken, som 1888 års Riksdag beslutit skola uppföras å Helgeandsholmen, hvarjemte sammansatta utskottet fått emottaga protokollen vid fullmäktiges gemensamma sammanträden under sistförflutna år samt innevarande år till och med den 20 nästlidne januari.

Vid 1893 års riksdag erhöilo fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret ansvarsfrihet för alla de beslut och åtgärder, som funnos antecknade i deras vid gemensamma sammanträden rörande frågan om uppförande å Helgeandsholmen af riksdags- och riksbankshus förda protokoll från den 31 december 1891 till och med den 12 januari 1893.

Utskottet har nu *ej mindre* tagit kännedom om ofvan omförmälda revisionsberättelse, i hvad den rör byggnadsfonden för riksdags- och riksbankshus, samt fullmäktiges i riksbanken och i riksgäldskontoret berättelse om det

Bih. till Riksd. Prot. 1894. 4 Saml. 2 Afd. 1 Häft. (N:o 1.)

vidare fullgörandet af ofta nämnda uppdrag, *än äfven* genomläst de protokoll, som förts vid fullmäktiges deraf påkallade, efter den 12 januari 1893 till och med den 20 januari detta år hållna gemensamma sammanträden; och har utskottet i samma protokoll icke funnit något anmärkningsvärdt utöfver hvad fullmäktiges berättelse och riksdagshuskomiténs dervid fogade, af fullmäktige återopade särskilda berättelse innehålla.

1:o.

I revisionsberättelsen angående riksgäldskontoret hafva Riksdagens revisorer å sid. 44 omförmält, att vid revisionen af riksdagshuskomiténs räkenskaper befunnits, att, oaktadt icke obetydliga inköp så väl under år 1892 som under föregående åren egt rum af pålvirke m. fl. yttre inventarier — för åren 1891 och 1892 uppgående till ett värde af mer än 60,300 kronor — komitén hvarken vid sina räkenskaper fogat förteckning öfver obegagnade dylika materialier eller upptagit dessas värde såsom behållning i räkenskaperna.

Med anledning häraf hade revisorerna velat uttala önskvärdheten deraf, att dylik inventarieförteckning måtte varda för kommande år räkenskaperna bifogad.

Derjemte — och då det torde få anses obestriddigt, att det långt i förtid inköpta virket genom de extra omkostnader för förvaring, transport, försänkning i sjön etc., som af de förtidiga inköpen måst blifva en följd, stält sig dyrare och derjemte till beskaffenheten sämre än virke, som anskaffades strax före dess användande — hade revisorerna ansett sig böra ifrågasätta, huru vida icke inköp af pålvirke tills vidare och intill dess mera omedelbart behof deraf i och för byggnadsarbetet gjorde sig gällande lämpligen kunde inställas.

Såsom yttrande med afseende å revisorernas sålunda gjorda uttalanden hafva fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret återopat riksdagshuskomiténs anförande i frågan.

Angående inventarieförteckningen meddelade komitén, att densamma, efter bemyndigande af fullmäktige att sjelf bestämma om erforderliga räkenskapers uppläggande, i sådant afseende bland annat föreskrifvit förandet från och med år 1894 af specialräkning öfver materialier och förråd, hvarigenom det af revisorerna uttalade önskningsmål komme att vinnas.

Till följd af hvad komitén i detta ämne upplyst, har utskottet ansett något vidare yttrande derom numera icke erfordras.

Vidkommande revisorernas uttalande beträffande den skedda upphand-

lingen af pålvirke har komitén erinrat, hurusom hos komitén i oktober månad 1890 gjorts framställning derom, att, då, enligt verkställda beräkningar, för Helgeandsholmens ordnande komme att behövas omkring 20,000 stycken pålar, hvaraf flere om 70 à 75 fots längd, ett parti pålar måtte få inköpas redan under den stundande vinterns lopp medelst infordrande af anbud; och som prisen å pålvirke för det dåvarande stälde sig gynsamma för uppköp, samt svårighet sannolikt skulle möta att framdeles på en gång erhålla ett så stort parti pålar, som komme att behövas, hade komitén, som under hand inhemtat, dels att till följd af tillämnad afverkning i hufvudstadens närhet tillfälle erbjöde sig att få inköpa ovanligt godt pålvirke, i synnerhet af de största längderna, hvilka det i allmänhet är svårt att erhålla, dels att lämpliga förvaringsplatser i Stockholm kunde få hyras för billigt pris, ansett sig, på tillstyrkan jemväl af sina adjungerade ledamöter, böra hos fullmäktige hemställa om bemyndigande att låta infordra anbud å leverans under 1891 års vinter och vår eller eljest å passande tid af högst 5,000 stycken pålar af framför allt just de behöfliga största längderna, samt att, derest antagliga anbud erhöles, upphandla nämnda antal pålar och för deras förvarande hyra en eller två lämpliga upplagsplatser i Stockholm eller dess omedelbara granskap.

Enligt hvad fullmäktiges protokoll den 23 oktober 1890 utvisade, hade fullmäktige då funnit godt bifalla den sålunda gjorda framställningen.

Upphandlingen verkställdes, men först mot slutet af år 1892 hade det upphandlade pålverket varit levererad, och hade hela det inköpta partiet befunnits vara af utmärkt kvalitet, och någon försämring hade hvarken åkommit det samma eller vore, enligt hvad erfarenheten gifvit vid handen, att befara under förvaringstiden. Någon ytterligare upphandling af pålvirke hade sedermera icke ens varit påtänkt; och hvad anginge de redan inköpta partierna, ansåge komitén de skäl, som föranlätit framställningen om bemyndigande till deras upphandlande, vara fullgiltiga, samt att, vare sig de behöfliga kvantiteterna uppköptes förr eller senare, upplagsplater för deras förvaring måste anskaffas, när utrymmet å Helgeandsholmen och beskaffenheten af de arbeten, som der påginge eller förestode, icke medgäfvade att der hafva några afsevärda upplag af de betydliga kvantiteter byggnads- eller grundläggningsmaterial, hvilka blefve erforderliga.

Genom hvad sålunda blifvit anfördt anser utskottet komitén hafva gifvit tillfredsställande skäl för fullmäktiges, af Riksdagen för öfrigt redan godkända åtgärd att i tid försäkra sig om godt pålvirke för det blifvande grundläggningsarbetet å Helgeandsholmen. Utskottet, som antager, att nämnda åtgärd icke får anses innebära, att fullmäktige beslutit byggnadsarbetets utförande genom deras egen omedelbara försorg utan användande af entreprenörer, hemställer,

att revisorernas ifrågavarande framställning icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

2:o.

Då utskottet funnit fullmäktige under den tid, utskottets nu företagna granskning omfattat, hafva med nit och omtanke fullgjort ifrågavarande uppdrag, hemställer utskottet,

att fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret må tillerkännas full ansvarsfrihet för alla de beslut och åtgärder, som finnas antecknade i deras vid gemensamma sammanträden rörande frågan om uppförande å Helgeandsholmen af riksdags- och riksbankshus förda protokoll från den 12 januari 1893 till och med den 20 januari 1894.

Stockholm den 5 mars 1894.

På det sammansatta utskottets vägnar:

HUGO TAMM.
